

РЕШЕНИЕ

№ 2542

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **351** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу Решение от 02.12.2021 г. по НАХД № 14174/2020 г. на СРС, НО 112 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-003198/28.09.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „В., Н., Л.-2014“ Е. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно. Посочено е, че неправилно съдът е приел, че АУАН и НП не съответстват на материалния закон, тъй като от АНО не е изследван прецизно въпросът дали е изплатено трудовото възнаграждение на Д. Д. за м. 06.2019 г. Според касатора, неправилно СРС е приел, че издаденото предписание е в противоречие с разпоредбите на КТ. Изложени са аргументи, че предписанието не е оспорено от дружеството и е влязло в сила, поради което за дружеството е възникнало задължението да го изпълни в указания срок. Посочено е също, че нарушението е безспорно доказано, като от свидетелските показания, кредитирани от СРС не се установява изплащането на трудовото възнаграждение, като същото следва да бъде установено чрез представяне на извлечение от ведомости за заплати или от банкова институция. Моли се решението

на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП.В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация - „В., Н., Л.-2014“ Е. – в съдебно заседание се представлява от адв. Г., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че в периода 17.07.2020-24.07.2020 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от „В., Н., Л.-2014“ Е.. По време на проверката при преглеждане на ведомостите за заплати е установено, че дружеството е начислило, но не е изплатило трудовото възнаграждение за м. 06.2019 г. на Д. Б. Д..

С Протокол за извършена проверка № ПР2019122/24.07.2020 г. на дружеството е дадено задължително предписание № 8 работодателят да удостовери изплащането на трудовото възнаграждение за м. 06.2019 г. на Д. Б. Д., съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от КТ. Срокът за изпълнение е бил определен до 12.08.2020 г. На 17.08.2020 г е извършена повторна проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2023291/17.08.2020 г., като в същия е отразено, че дадените с Протокол за извършена проверка № ПР2019122/24.07.2020 г. от № 6 до № 14 не са изпълнени в дадения срок. До приключване на повторната проверка работодателят не предоставил никакви платежни документи, с които да докаже изплащането на трудовото възнаграждение за м. 06.2019 г. на Д. Д.. Бил съставен АУАН № 23-003198/17.08.2020 г.

След запознаване с преписката от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ било издадено процесното НП 23-003198/28.09.2020 г. срещу „В., надежда, любов-2014“ Е. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е изследван прецизно въпросът изплатено ли е трудовото възнаграждение за м. 06.2019 г. на Д.. Приел е още, че са налице доказателства, че възнаграждението на лицето е заплатено, както и че издаденото предписание е в противоречие с нормите на КТ и е незаконосъобразно.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, контролните

органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки, като според т. 1 дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

Даденото на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 3 КТ задължително предписание представлява индивидуален административен акт, законосъобразността на който може да бъде оспорена по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс - чл. 405 КТ. Преценката за законосъобразността на предписанието е извън обхвата на контрол в проведеното съдебно производство по оспорване на издаденото НП за неизпълнение на предписание.

В конкретния случай, по делото е безспорно, че на дружеството е извършена първоначална проверка за спазване на трудовото законодателство, като е установено, че на работника Д. Д., по отношение на което трудовото правоотношение е било прекратено към момента на първоначалната проверка, работодателят не е изплатил определеното трудово възнаграждение за м. 06.2019 г., съгласно чл. 270, ал. 3 от КТ. Нито в указания срок за изпълнение на предписанието от 12.08.2020 г., нито и в хода на последващата проверка не са били представени доказателства за изплащане на трудовото възнаграждение за м. 06. 2019 г. на Д.. В конкретния случай не са представени разчетно-платежни ведомости, подписани от лицето Д., разписка или банково извлечение от които да се установи, че в действителност е поучил трудовото си възнаграждение. Неправилен е изводът на СРС, че от свидетелските показания на свидетеля К. се установява, че трудовото възнаграждение за м. 06.2019 г. на Д. е било изплатено в брой лично от нея. Неправилна е и преценката на съда, че от показанията на свидетеля Х. се установява, че той лично е бил свидетел на изплащането на ръка на трудовото възнаграждение на Д. за м. 06.2019 г.

Изплащането на трудовото възнаграждение на работника се установява с писмени доказателства и при липсата на представени такива от наказаното дружество не може да се направи извод, че същото е изпълнило даденото му предписание. В този смисъл е разпоредбата на чл. 270, ал. 3 от КТ, според която трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника или служителю по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителю - на негови близки. По писмено искане на работника или служителю трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка.

С бездействието си работодателят е извършил нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, поради което правилно е ангажирана и административнонаказателната му отговорност. Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Определената имуществена санкция е в законоустановения минимум, поради което същата е законосъобразна.

Касационният състав приема, че не са налице основания за прилагане на чл. 415в от

КТ. За да бъде приложена тази норма, то следва да са налице кумулативно две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага и от него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. От гореизложената фактическа обстановка е видно, че нарушението не е преустановено дори и след предписанието на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, а от друга страна нередовното изплащане или неизплащането на възнаграждение за положен труд винаги носи вредни последици за работника или служителя и представлява порочна практика, засягаща трудовите правоотношения и данъчното законодателство.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 02.12.2021 г. по НАХД № 14174/2020 г. на СРС, НО 112 състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-003198/28.09.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „В., Н., Л.-2014“ Е. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „В., Н., Л.-2014“ Е., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], самостоятелна сграда срещу [жилищен адрес] представлявано от Е. С. С.-упълномощено лице на управителя Н. С. Н., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда -Софийска област“ , сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.